

Lhenicko a válka 1914 - 1918, detaily z rodiště i z bojiště

Kindlman Antonín - 23. jméno na pomníku padlým 1. svět. války.

Narozen 10. června 1890 Lhenice 114 (Lajtrů), padl 26 letý při obraně vlasti 21. května 1916 v úbočí hory KRN, Julské Alpy (Slovinsko). Záznam z vídeňského válečného archivu je stručný: „Gefreiter Anton Kindlmann, IR 91 (Infanterie-Regiment Nr. 91), † 21. 5. 1916 Krnspitze, kota 2245. *1890 Elhenitz, Prachatitz, Böhmen, J.“ Písmeno J je zkratkou pro sdělení, že jeho jméno je také vystaveno v horské kapli Javorce na Listech Knihy mrtvých hrdinů. Svobodník pěšího pluku č. 91, příslušník 1. praporu, pohřben na vojenském hřbitově Zlatorog-Ukanc 22. 5. 1916 (Vojaško pokopališče Ukanc, Bohinj). Lhenický kronikář pan Tinhofer o něm správně poznamenal v Pamětní knize městyse, že nastoupil k vojsku 1. 10. 1911 (do zákl. voj. služby), padl 21. 5. 1916 na KRNU a pohřben byl v Zlatorogu na Itálii. V době Tinhoferova zápisu už celé Přímoří, osídlené Slovinci, patřilo Itálii jako válečná kořist rozhodnutím vítězných mocností. Tolik vojenská fakta.

Antonínovi rodiče byli: Adolf Kindlmann (*30. 1. 1860) soused a mistr pekařský Lhenice čp. 114, syn Václava Kindlmannova souseda a mistra truhlářského ze Lhenic 114 a Marie rodem Mášlové z Brusné 172. Matka: Alžběta (*11. 12. 1863) rodem Paule, dcera Josefa Paule souseda ze Lhenic 4 a Teresie rodem Trnkové ze Lhenic 134.

K tehdejší evropské situaci lze připomenout, že bojové těleso 91. regimentu tvořili především chlapci a muži z Prachaticka, Krumlovska a Českokubějovicka. V rámci 1. polního praporu 91. pěšího pluku se také svob. Antonín Kindlman v počátku války přesunul k Jadranu, do pevnostní pozice v černohorském městečku Teodo (dnes Tivat) k ochraně tanní námořní základny a loděnic rakousko-uherské válečné flotily v Boce Kotorské. Když nám 23. 5. 1915 Itálie vyhlásila válku, byl 91. pěší pluk převelen do bojů na tzv. Sočské frontě (Isonzo-front), přímo do vysokohorské zóny bojiště v Julských Alpách na dnešním území Slovinska. Je známo, že nelítostné dělostřelecké a minometné bitvy tam téměř denně probíhaly v extrémních klimatických podmínkách (mráz, déšť, laviny sněhu nebo bahna a kamení z podminovaných a odstřelených částí skalního masivu).

Pro úplnost můžeme shrnout, že na Sočské frontě v roce 1915 jako první položil svůj život **Filip Vrba** z Vodice († 28. 9. 1915), pak lheničtí rodáci **František Beneš** († 29. 9. 1915) a **Václav Trnka mladší** († 30. 9. 1915). Památky všech tří vojáků a jejich jmen na památníku v centru Lhenic i ve slovinské alpské kapli Javorce bylo vzpomenu v ML 11/2014. Další válečnou obětí v této přední linii Sočské fronty byl **Karel Soukup** z blízkého Hrbova († 25. 10. 1915), který má své jméno na pomníku v rodišti i ve slovinských Javorcích. Frontový úsek jižně od vrcholu hory KRN (2244 m. n. m.) a nad údolím řeky Soče naši „jedenadvadesátníci“ úspěšně hájili až do léta 1916, kdy tam byli zaznamenáni poslední padlí a s nimi i lhenický **Antonín Kindlman** († 21. 5. 1916).

Vojenský hřbitov Ukanc (1917). Poslední místo odpočinku rakousko-uherských vojáků padlých v úbočích a sedlech hory KRN. Právě tady, mezi dalšími 17 druhy z 91. regimentu, byl pochován svob. Antonín Kindlman.

Prameny:

Seznamy padlých v knize Tolminsko mostišče II. (Tolminské předmostí II.). Vydal Tolminskij muzej. Tolmin, 2005. Zóna B: Kje stoji jim grobni križ? Vojaško pokopališče Ukanc. Popis padlih na območju Krna, po matičnih knjigah - Krnspitze kota 2245, Krnplatze kota 2163 = Kindlman Anton (str. 147).

Tamtéž: Pokopališča pripadnikov čeških regimentov na Mrzlem vrhu in Slemenu.

Zóna C: Pokopališče k. u. k. I/91 - Heldenfriedhof 6 Bg. (Hřbitov hrdinů) - Mrzli vrh = Soukup Karl, Landsturm-Infanterist, IR 91, 3. Ersatz-Kompagnie, † 25. 10. 1915, * 1877 Herbes, PT, Böhmen, J. (str. 219).

Miloslav Trnka